

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 27 грудня 1980 року

№ 155 (2883)

Ціна
2 коп.

ОСТАННІЙ

ДЗВІНОК

Позавчора в приміщенні Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування для п'ятикурсників пролунав останній дзвінок.

Понад 500 майбутніх інженерів вийшли в актовому залі схилившись наслухаючи маршів слова своїх викладачів. Перед студентами - старшокурсниками факультетів будівельно-дорожніх машин, ремонтно-технологічного, сільськогосподарського, машинобудування виступили ректор доцент В. Р. Кучеренко і секретар парткому інституту П. А. Коваленко.

Це вже атракційний випуск дещо відділу вузу.

Партія твердо

вірить, що мо-

лодь, комсо-

мольці впишуть

нові славні сто-

рінки в літопис

комуністи чн о-

го будівництва.

Л. І. БРЕЖНЕВ.

Рядок

У РАПОРТ

БАТЬКІВЩИНИ —

УДАРНУ ПРАЦЮ,

ТВОРЧИЙ ПОШУК

МОЛОДИХ!

У НАШОМУ цеху 46 робітників. Люди це не ревно молоді, завзяті, працюють вони дружно. На честь XXVI з'їзду партії ми взяли підвищені соціалістичні зобов'язання: план двох місяців виконати до дня відкриття з'їзду, відремонтувати понад план 5 двигунів.

За десять місяців завершального року десяти п'ятирічці робітники нашого цеху відремонтували 1016 двигунів при завданні 983, випустили валової продукції на суму 299 тисяч карбованців при плані 291 тисяча. Продуктивність праці за цей час зросла на 2,7 процента проти планової. В листопаді стан справ дещо погіршився. Причина — несвоєчасна поставка ремфонду. Однак із завданнями одинадцяти місяців ми успішно справились, хоч

не тому ще було, що відправляли замовникові янго погано відремонтований двигун, то нині з такою практикою покінчено. Після випробування на стенді ми обоє язково провадимо контрольний огляд і в разі потреби старасмося зідразу ж усунути виявлені недоліки. Як показали підрахунки, це економічно вигідніше, бо виключає додаткові транспортні витрати, та й у моральному плані має неабияку вагу. Адже кожен робітник бачить, що, виконавши свою роботу абияк він підведе товаришів. Зростає почуття особистої відповідальності за доручену справу, з'являється гор-

дість — це не просто доведене до автоматизму виконання тих чи інших виробничих операцій, вважають хлопці, праця — це творчість, яка не терпить шаблону, а виявляється в постійному русі, пошуку резервів. Візьмімо запропоновану і впроваджену нами новинку — наконечник тяги-регулятора паливного насоса, який ми вилиємо з капрону у себе на підприємстві. Одна дрібна капітальна літа деталь замінює кілька металевих.

Якщо пройти цехом, то практично на кожному робочому місці можна знайти сліди творчого пошуку. Ось пристосування для рихту

ВАХТА

НАЗИВАЄ ІМЕНА

МОЛОДЕ ОБЛИЧЧЯ П'ЯТИРІЧКИ

наприкінці місяця довелось працювати з граничним напруженням. До речі, ми не еперше порушимо питання ритмічності поставок ремфонду, але поки що не добилися кардинальних зрушень. Двигуни до нас надходять з багатьох районів області, та більшість райсільгосптехнік не контролює їх доставки. Залежність від надходження ремфонду ускладнює нашу роботу, і позбутися труднощів ми зможемо лише тоді, коли візьмемося за справу разом.

Тут саме доречно було б почати розмову про якість продукції. Ясно, що наявність різних «п'яток» і спадів у роботі не сприяє її підвищенню. І все ж за останній час ми зуміли дещо досягти. Так, значно скоротилась кількість рекламаций.

Специфіка нашої роботи така, що багато деталей та вузлів ми одержуємо з інших спеціалізованих ремонтних майстерень: паливні насоси — з Олександрії, пускові двигуни — з Новомиргорода, колінчасті вали — з Капітанівки Новомиргородського району. І якщо вони були відремонтовані недоброякісно, то це дуже відбивалось на роботі нашого колективу. Тож для виявлення непридатних деталей та вузлів ми запровадили так званий вхідний контроль. Досвідчений контролер цеху Анатолій Присяжний разом з комсомольцем Станіславом Мостним уважно перевіряють усі одержувані від суміжників вузли й деталі. Тепер без попереднього контролю жодна деталь чи вузол не потрапить до складальників. Тим-то різко скоротилось число відмовлень при випробуванні двигунів. Потім кілька ро-

дів за роботу сясу і своїх товаришів: хлопці ж добре знають, куди підуть після одержання ними двигуни. І їм приємно усвідомлювати, що на колгоспних ланах справа їхніх рук дістане високу оцінку. Особливо це важливо для наймолодших, тих, хто прийшов у колектив і став робітником порівняно недавно, для формування у них високосвідомого ставлення до роботи.

Якби ви завітали до нашого цеху у хвилини найбільшого трудового напруження, то мимоволі замислювалися б його роботою. Ось дільниця розбирання двигунів, де працюють молоді робітники Петро Діхтаренко, Микола Маргарит, Петро Мельник та Григорій Сахно. Від них багато в чому залежить успіх. Вони забезпечують фронт робіт на наступних операціях.

І кожна з дільниць однаково важлива. Ось, скажімо, дільниця гільзування, ремонту і випробування блоків циліндрів, реставрації деталей. Тут поруч працюють ветеран О. І. Безродний і молодий виробничник Борис Турчак. Це створює сприятливі умови для наставницької роботи, якій ми й використовуємо. Така ж картина й на дільниці механічної обробки металів. Молоді слюсарі-складальники навчилися працювати незгірш за старших товаришів. Поруч ветерана підприємства В. Л. Бондаренка зайнята молодь — ударники комуністичної праці Дмитро Задирака, Микола Басецький, Анатолій Єрофєєв. Усі вони особисті п'ятирічні завдання виконали ще до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, нині трудяться в рахунок серпня 1981 року.

венти погнутих вихлопних труб, які раніше викидали в металом. Молодий райсільгосптехнік Борис Турчак знайшов простий вихід. Він запропонував використовувати для відновлення деталі ступінчастий валик.

Або ще який ось приклад. На дільниці механічної обробки металів постійно відчувалась гостра нестача інструменту. Тож наші токарі самі навчилися його ремонтувати. І хоча проблема ще не розв'язана остаточно, але різні з напавшими їхніми руками пластини ми не гірші від заводських. Про що свідчать дані наших контролерів, адже всі виготовлені на дільниці механічної обробки металів деталі проходять попередній контроль, перш ніж потрапити на складальну дільницю.

А втім, резерви і в боротьбі за якість, і за високу продуктивність праці у нас, безперечно, ще є. Про них ми вже говорили. На їх пошук та використання і спрямовуємо ми енергію нашої молоді. Дати більше продукції, кращої якості — це стало законом життя кращих наших робітників. І як добре, що серед них так багато молоді.

Десять п'ятиріччя наближається до кінця. Але попереду — непотятий край роботи. Триває ударна передз'їздова вахта. Пеєно, вона ще назве немало нових імен, безліч нових славних і корисних справ.

А. МАНЮЛЕНКО,
начальник спеціального цеху по ремонту тракторних двигунів Новомиргородського райсільгосптехніки.

ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ РАПОН УЖЕ ПІДГОТУВАВ ДО ВЕСНЯНОГО СІВБИ 98 ПРОЦЕНТІВ НАСІННЯ ПЕРШОГО СОРТУ.

НА ЗІМКУ: АГРОНОМ РАПОНІНОЇ НАСІННОЇ ІНСПЕКЦІЇ ЛЮБОВ МУЛЯВКО ПЕРЕВІРЯЄ ЯКІСТЬ ПОСІВНОГО ЗЕРНА ЯРИХ.

Фот. І. КОРЗУНА.

НА ФЕРМАХ — МОЛОДІ ГОСПОДАРИ

Лідер змагання — групкомсорт

Багатьма трудовими зблизненнями зустріти XXVI з'їзд КПРС — до цієї мети дисципліновано йде комсомольсько-молодіжний колектив імені 60-річчя ВЛКСМ молодіжної ферми колгоспу «Мир» Гайворонського району. Дівчата зобов'язалися за четвертий квартал 1980 року і до початку роботи з'їзду надіти 5000 центнерів молока, від 100 корів одержати 50 тонн молодичка.

Лідером колективу по працьовитості й дисципліні молоді комуністки Марфа Савченко. Вона одержала від козови корови по 4003 кілограми молока, а до кінця року її результат сягатиме близько 4280 кілограмів. До початку роботи партійного форуму Марфа планує виконати план першого кварталу 1981 року.

На нашій фабриці більше половини працюючих — молодь. Тому й не дивно, що чимало ініціатив на підприємстві народжується в комсомольських організаціях. Тільки за останні місяць два комсомольці, готуючи подарунки XXVI з'їзду партії, виступили з кількома ініціативами.

Колектив ініціатив

Так, комсомольсько-молодіжна бригада цеху № 5, яку очолює Лідія Устюзкіна, вирішила шити кожне друге пальто з державним Знаком якості, молодь цеху № 2 (групкомсорт Олія Гомеєва) дала слово в перший день роботи з'їзду працювати на законотворчих матеріалах. Особливо по-ударному шити трудяться комсомольці цеху № 1. Це вони закликали швейників виконати річний план за тридцять передз'їздовських тижнів.

Нещодавно на комсомольських зборах фабрики комсортам цього цеху Л. Олексієнко та Л. Цуларенко вручили альбом естафети комсомольських справ «Десять п'ятиріччя

— ударний фініш! XXVI з'їзду — гідну зустріч!» Ім падається право першими розказати на сторінках альбому про те, як готуються зустріти наступний з'їзд партії, як втілюють у життя свою ініціативу.

Альбом до середини лістоного побуває в усіх комсомольських первинних організаціях. Кожна з них житиме і працюватиме так, щоб в альбомі можна було записати загальні справи свого колективу в період підготовки до форуму комуністів.

В. ТКАЧЕНКО,

секретар комсомолу райкомітету Кіровоградської обласної фабрики.

ЗА РЯДКОМ

ПРОЕКТУ

ЦК КПРС

Вже кілька років у нашій країні частково здійснюється безплатне надання підручників учням загальноосвітніх шкіл. Проектом ЦК КПРС до XXVI з'їзду передбачено завершити в одинадцятій п'ятирічці цю важливу справу. Та не досить видати дітям книжки, щоб повністю розв'язати питання. Треба зберегти ці підруч-

Рейдова задоволена

ки для учнів, які придуть завтра. Це справа самих учнів.

У середній школі № 5 м. Кіровограда рада піонерської дружини постійно, раз на чверть, проводить рейди-перевірки збереження книжок.

На знімку: старша піонервожата Лариса САНДУЛ разом з членами ради дружини проводить такий рейд у першому «Б» класі. Рейдова бригада задоволена результатами перевірки: першокласники шанують книжки.

Обговорили бригадою

Того дня, зібравшись на чергове заняття гуртка комсомольської політосвіти «Молоді про партію», дівчата з комсомольсько-молодіжної бригади Н. М. Кравець (перше будівельне управління тресту «Кіровоградмісбуд») підійшли від плану. Темою їхньої розмови став проект ЦК КПРС «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

Уважні слухачі дівчата Наталя Дмитрішук Лизиних — пропагандистка серйозного, ерудованого, захопленого. Потім одна за одною зачитували, просяли пояснити чи прокоментувати окремі пункти документа. І, звичайно, як і дівчатам у членів КПРС (а таких членів у бригаді немало), комсомолкам, у своїх виступах вони поєднували накреслення партії на тривалий період мирного творення

з конкретними завданнями свого колективу. Було висловлено й побажання. І серед них — пропозиція кандидата в члени КПРС, депутата Кіровоградської районної Ради народних депутатів, секретаря комсомольської організації управління Любові Рибонанки підтримати і втілювати в повсякденну практику такі, зокрема, положення проекту: «здійснити заходи по значному скороченню затрат ручної праці в будівництві», «сподіватися забезпечення будівельних організацій засобами малої механізації, механізованим і ручним інструментом».

Пропагандист Н. Д. Лизиних задоволена зустріччю зі слухачами. Всього другий рік існує гурток, а у дівчат ставлення до політнавчання найсерйозніше. Про це свідчить і останнє заняття.

Т. ПРОРОК.

Комсомольська організація в нашому колгоспі не дуже велика, та про її виробничі показники завжди говорять на засіданнях правління, на колгоспних зборах. Часто молоді ставлять за приклад і досвідченим колгоспникам. Узяти хоча б комсомолку Людмилу Панасенко. Вона, молода доросла, перевиконала своє річне зобов'язання по наданню молока від корови більш як на 40 кілограмів. А до початку роботи XXVI з'їзду КПРС узяла підвищені зобов'язання.

МИ НЕ ПІДВЕДЕМО

Добре потрудилися на лінній бурякових жнивах комсомольський екіпаж у складі комбайнера Вячеслава Бомби і його помічника Анатолія Мещука. Чимало треба було хлопцям докласти зусиль, щоб на 40 центнерів перевищити середню врожайність цукрових буряків по господарству.

Чіткий ритм у роботі підтримують і комсомольці автопарку і тракторної бригади. Так, молоді колгоспники Леонід Кисіль, який на своєму ГАЗ-52 за період бурякозбирання виробив понад 13 тисяч тощо-кілометрів, Сергій Мельников та інші щиро по-ударному трудяться на тваринницьких фермах, по-

стійно забезпечуючи їх необхідною кількістю кормів.

Таке ставлення комсомольців до своїх обов'язків радує нас, хоча про високі показники говорити ще рано. Комітет комсомолу протягом осені влаштував кілька перевірок роботи молодих колгоспників. І зробив висновок — у нас є внутрішній резерв поліпшення показників. Саме про це йшла мова на комсомольських зборах. Молодь обговорила й одностайно схвалила проект ЦК КПРС до з'їзду партії.

Л. ЖОЗНОВАТЮК,
секретар комітету комсомолу колгоспу.

Голозанізький район.

ЦИФРИ, КЛАВІШІ,
МАЙСТЕРНІСТЬ

ПОЧИНАВСЯ робочий день. Починався, як завжди. Лише дівчата, оператори з машинолінійної станції заводу «Червона зірка», сприймали той ранок якось по-особливому. Настрій був бадьорий, але в найвіддаленіших закутках душі зароджувалося хвилювання. Коли-не-коли та й викраде себе ледве вловимим тремтінням рук.

Конкурс професійної майстерності. Ось яка подія не давала спокою дівочим серцям. Хоч дівчата зовні й удавали, що їх не хвилюють лавери переможця, та кожна мріяла про перше місце.

Іх 27. Одні працюють понад чотири роки, другі — рік, треті — чотири місяці. Якби за умовами конкурсу новачкам віддавати перевагу, вони, мабуть, обралися б. Адже кожен хоче випробувати себе в рівній боротьбі. Звідси — однакові вимоги до всіх. У перемозі зацікавлені і досвідчені (для них це — справа збереження честі «ветерана»), і ті, хто лише почав свою фахову діяльність (мета — випробувати набуті знання і вміння).

Начальник машинолінійної станції Є. П. Авдєєв і заступник секретаря заводського комітету комсомолу О. Сіома вітають учасників з початком конкурсу, ще раз нагадують, на що треба звернути особливу увагу, що цінуватиметься вище, а що вважатиметься помилкою.

На столі, застеленому червоною скатертиною, розкладено квітки, на робочих місцях учасниць змагання підготовлено практичні завдання. Дівчата мають показати знання організації механізації обліку, лінійних машин, техніки безпеки при роботі з ними.

— Такі змагання великою мірою допомагають нам у роботі. По-перше, вони примушують дівчат постійно вивчати нові машини, що надходять на виробництво, вміти не тільки працювати на одній операції, а й виконувати суміжну роботу. По-друге, практичні завдання, які ми готуємо на конкурс, входять в обсяг нашої повсякденної праці. Отже, ми не витрачаємо часу даремно: виконуємо планові завдання. І робимо це значно швидше звичайного і з кращою якістю.

Таку характеристику конкурсів дав директор машинолінійної станції Є. П. Авдєєв.

КОНКУРС починається. Він проходить у трьох відділах одночасно: в одному відповідають на запитання теорії і ведуть підрахунки на лінійних машинах (за одну годину треба виконати понад тисячу операцій), у другому — дані переносять на перфокарти, систематизують, у третьому — здійснюють контроль виконаної роботи.

Стиха клацають лінійні машини, гудуть перфокартри, вибивають дріб молоточки табулятори. Атмосфера робоча. Насичена.

За столами працюють дівчата. Віртуозні пальці вирають на клавіатурі математичні попури. Спочатку може здатися, що всі молоді оператори схожі одна на одну. Та пильніше придивись, можна побачити, що навіть тут, де всі їхні дії підпорядковані одному — виробничому процесу, навіть тут кожна лишається сама собою.

Дехто вже підступався і підходить до столу відповісти. Звідти можна почути уривки фраз: «Щоб настроїти табулятор для роботи, необхідно...», «Техніка безпеки вимагає...» і т. д.

Ось до столу підходить симпатична дівчина. Струнка постать, спокійний погляд, злегка усмінене обличчя. У всьому відчувається, що ця людина не любить надто хвастатися, але й цінує собі знає.

— Олена Мамонтова, оператор перфокартри, — пояснює мені Сашко Сіома. — Вже має неабиякий досвід. Кілька разів перемогала в подібних конкурсах. Здається мені, що й цього разу вона завоює палму першості.

Підсумки конкурсу підтвердили Сашкові передбачення: оператор перфокартри О. Мамонтова таки здобула перше місце. Поруч неї ще четверо переможців: Т. Дмитрієва, Н. Добрилюк, Г. Глушченко, Т. Гребіниченко. Кожна з них показала вищий клас роботи за своєю спеціальністю.

Переможців нагородили цінними подарунками та грамотами завою комсомолу.

А Людмила Крємаренко удостоїлася такої ж нагороди за те, що вона була наймолодшою учасницею конкурсу.

Конкурс закінчився, та суперництво триває. За збільшення виробітку, за поліпшення якості, за досконале оволодіння професією.

В. АФАНАСІЄНКО.

ВІД САХАЛІНУ
ДО КАРНАТ

До численних нагород студентів Київського інженерно-будівельного інституту приналежить ще одна — диплом Ради Міністрів УРСР, Укрпрофради і ЦК ЛКСМ України за високі показники, досягнуті у виробничій і громадсько-політичній діяльності під час тривалого трудового семестру.

Від Карпат до Сахаліну пройде маршрут трудового семестру посланців вузу. Наприклад, загін «Танго-1», що будуватиме залізницю від Сургут-Уренгой, мав шефство над дитячими закладами краю. Книжки приносили школярям селища Покаті бібліотеку, оформили героїні майданчик у Месопі. А студенти загону «Прометей», які працювали на Сахаліні і виконали виробничу програму на 200 процентів, привезли в Київ прапор переможців соціалістичного змагання.

(РАТАУ).

ПРО ЇХНІ успіхи говорити, певно, ще рано. Але вже те, що поряд з іменними любительськими кіностудіями, які гордо носять назву народних, у десятому обласному огляді-конкурсі фільмів, присвяченому XXVI з'їздові партії брали участь гуртківці Олександрійської станції юних техніків, факт важливий. Для самих гуртківців насамперед.

Це був їхній дебют перед глядачами, що зібрався в актовому залі Сагіловодської туристської бази «Славутич», де нещодавно проходив огляд-конкурс любительських

ПЕРШІ КРОКИ

фільмів кіностудій Кіровоградщини.

Ще до поїздки на огляд-конкурс гуртківці довго обмірковували і склали план роботи своєї студії. Розуміючи девіз конкурсу «На екрані — кінолітпис десятої п'ятирічки», вони створили фільм «Народ і партія — єдині, над сценарієм якого працювали Ігор Калішевич, Андрій Криводаєв та інші. Разом зі своїми товаришами по студії вони знали й спор-

тійський рік не тільки для олімпійців».

І хоча юні студії вперше брали участь у такому представницькому конкурсі і розуміли, що їхній незначний досвід не дасть їм можливості вести боротьбу на рівних з маститими, огляд-конкурс був важливою віхою в дальшому вдосконаленні здобутих на заняттях навиків. Адже кожен із 57 представлених за програмою фільмів після перегляду аналізували члени

авторитетного журі, яке очолював москвич П. М. Терисхор.

До уваги брались і актуальність сценарію, його ідейна спрямованість, і режисерське вирішення фільму, і операторська майстерність, і звукове оформлення тощо. Цими показниками юні студії відчували поступовість переможця, але вже сьогодні вони мріють про успіх у майбутньому. До цього їх зобов'язує і отриманий ними захоп-

вальний приз за дебют на конкурсі.

Студії мріють створити фільм про земляків-космонавта, Героя Радянського Союзу Леоніда Івановича Попова. А ще в плані юних — кінострічки про життя свого гуртка, кінорозповідь «Мій батько», інші задуми.

Заняття на студії станції юних техніків стали для майбутніх кіноматорів ще цікавішими. Гуртківці чимало часу віддають своєму захопленню. І в середній школі стали навчатися краще.

І. КАРАНТ.

НАЗУСТРІЧ XXVI
ЗІЗДОВІ КПРС

СВЯТО ТВОРЧОГО ДОРОБКУ

З 10 грудня 1980 року в картинній галереї почала свою роботу обласна виставка самодіяльного й декоративно-прикладного мистецтва «Ми будемо комунізм», присвячена XXVI з'їздові КПРС. На ній близько 400 робіт 95 авторів. Серед учасників виставки — робітники, колгоспники, службовці, учнівська молодь. Вони представили твори у всій різноманітності: живопис, графіка, скульптура, тканини, кераміка, різьблення по дереву, художнє літвоточо.

Для переважної більшості авторів характерне прагнення відтворити у своїх роботах події Великої Жовтня, подвиг радянського народу в роки Великої Вітчизняної війни, трудовий ентузіазм робітників і колгоспників сільства, які втілюють у життя рішення XXV з'їзду КПРС і гідно зустрічають XXVI з'їзд рідної партії.

Ці сторони життя від-

бито у творах «Передова бригада», «Електромережа дружби» В. Пацюка (станція Трешівка Знаменського району), «Перший укіс» П. Літова, «Старий шахтар» І. Рудника з Олександрії.

Чимало місця на виставці займають твори молоді. Найкращі з них «Ліст з армії», «Журавлі» С. Куйбіди з села Вільшанки Новоархангельського району, «Квіти Леніну», «Горобина» В. Гурова з Кіровограда, «Березень» В. Писняк з Олександрії та багато інших.

У всій розмаїтості представлено декоративно-прикладне мистецтво. Знову порадувала глядача своїми вишуканими барвистими рушниками та килимами М. Мірошніченко із села Липнявки Добровільського району. Відзначається своєю оригінальністю різьблення по дереву А. Остапенка з м. Олександрії, вироби із соломки подружжя Мініних з Кіровограда, кераміка світловодських майстрів В. Беседина і В. Уциновського.

На базі обласної виставки відбувся триденний семінар майстрів образотворчого й декоративно-прикладного мистецтва.

С. ЛЕВЧЕНКО,
методист сектора кіно, фото, образотворчого й декоративно-прикладного мистецтва обласного науково-методичного центру.

м. Кіровоград.

ПАМ'ЯТЬ

ГЕРОЇ ЖИВУТЬ ПОРУЧ

Уже тридцять п'ять років у Красногірській восьмирічній школі працюють вчителі, колишні члени підпільної комсомольської організації «Спартак», що діяла в роки Великої Вітчизняної війни, Г. А. і К. А. Дабіжі.

Ганна Амбросіївна, класний керівник восьмого класу, викладає математику і фізику. Учні люблять і поважають свого старшого товариша, свою наставницю, називають її другою мамою. А коли вчителька згадує роки своєї юності, розповідає про невмирущі подвиги спартаківців, — юні жадібно схоплює кожне слово, думку, жест...

Бути справжніми патріотами своєї Батьківщини, палко любити рідний край учить на уроках російської літератури К. А. Дабіжа. З розповідей Катерини Амбросіївни учні азнали про коротке, але таке яскраве життя спартаківців Михайла Громова, Олімпіади Ястремської, Петра Граматичкова.

Красногірці 80-х пишуться тим, що народилися і живуть у тому селі, де діяв безстрашний «Спартак». Бережуть пам'ять про тих, хто ціною власного життя відстояв сьогоднішній мир.

В. СТАХ,
старша піонервожата Красногірської восьмирічки Голованівського району.

ТВОРЧИСТЬ ЧИТАЧІВ

А це вже сніг

А це вже сніг,
А це вже перший сніг,
А я піяк
із березня не вийду.
Все бачу: дощик теплий перетих,
І пташка п'є водичку з твого сліду...
Та це вже сніг,
Та це вже перший сніг,
І вже піюди вдвох пам не співає
Могли світлі сподіваток тих,
З якими тільки вчилися кохати...

Покинутий двір

Дід-самітник жив у цій хатині.
Гамірно від птаства тут було:
Виростали сім'ї ластовиць
У старої стріхи під крилом.
Дід похер. І стало неспівитно —
Не вертають ластівки сюди,
Щеботанням в тихій час досвітній
Вже нема кого їм тут будить.
Вже не вийде в двір господар білий,
Не пукне сусідського кога,
Що під стріху на голівки мий
З бур'янів так ласо погляда...
І пустують снізда тут відколи,
Бо хатина без людей стоїть,
Бо без лєски й чужості людської
І пташині в світі важко жити.

НЕ ТРИВОЖ, СОПІЛКО

В тиші вечоровій
На далекім плаї
Хтось журливу пісню
На сопілці грас:
Про красу Марисі,
Про своє кохання, —
Чом же чужа пісня
Моє серце ранила?
Може, пригадалась
Та, що не забулась,
Що колись у травні
Іншому всмінулась.
Може, час додому
Із доріг вертати,
Тільки ж не зустріне
Вже ніколи мати...
Хоч на мить хотів би
У минулім стати
І лугам ті квіти,
Що зірвав, віддати.
Хай мені пробачать
За наївні мрії, —
Від печалі плачуть,
Я ж чому-сь не вмію...
В тиші вечоровій
На далекім плаї
Хтось журливу пісню
На сопілці грас.
Не тривож, сопілко,
Чого не забуто...
Квітнуть материнка
Вже мені не буде.
Михайло РОДИНЧЕНКО.
Долинський район.

«МИ ЗВИНУВАЧЕМО ІМПЕРІАЛІЗМ»

Так називалось останнє засідання клубу інтернаціональної дружби, яким завершилися тиждєні іноземної мови в нашій школі. Учні прослухали цікаву розповідь Миколи Максимовича Гаврилюка про поїздку до Болгарії та Румунії. Після та вірші іноземними мовами виконали і прочитали старшокласники, вокальні ансамблі 4—6 класів. Захвалою сприйняли глядачі інсценівку за казкою Г.-Х. Андерсена «Снігопас», яку поставили члени

гуртка англійської мови. Багато цікавого азнали ми протягом минулого тижня.

Н. ПОПОВИЧ,
учениця 8-Б класу середньої школи № 39, м. Кіровоград.

З початку року
редакція одержала
7302 листи

ЩАСТЯ. ЯКЕ ВОНО?

У «Молодому комунарі» за 6 грудня було надруковано лист Надії В. «А я люблю жонатого...» Редакція отримала багато відгуків на цей матеріал. Із двома такими листами ми знайомимо сьогодні наших читачів.

* * *

Я теж кохаю жонатого, хоч і розумію, що це не порядно. Ні, він нічого не знає про мої почуття і, мабуть, ніколи не довідається.

Я знаю, що ми разом не будемо, бо різні у нас дороги. Різні долі.

Тепер я живу далеко від рідної домівки. Нещодавно дізналася, що він (якогось так люблю) розійшовся зі своєю дружиною. Розпався гарна сім'я. І мені боляче за нього. Адже я йому завжди зичила тільки щастя. Тим більше, що у нього росте маленька донька.

ОКСАНА Л.

м. Вінниця.

* * *

Прочитала лист Надії В. з Бобринського району і вирішила на нього відгукнутися. Коли він ішов в армію, то просив, щоб я його чекала. Він заручився мною вірністю. Ми часто листувалися.

Через два роки, після звільнення в запас, він переправився в рідне село. Та не сам. Із дружиною.

Ось тоді я поспрашала його, чи він не забув мене. Якось обайдувала до нього і сама тоді мені на допомогу прийшов. Із якого я тільки не звертала уваги. Він став мені порадиником і другом. А незабаром ми одружилися.

У нас чудова сім'я. А з тим, першим і в нікому не була щасливою...

Я не впевнена. Нащо, в тому, що ти добре розібрався у своїх почуттях. Чи справді ти кохаєш свого жонатого? І чи справді твоє щастя залежить саме від нього? Адже у тебе чоловік, сім'я, діти.

Хіба для людського щастя все цього цього замало?

ОЛЕНА Б.

Устимівський район.

РЕЗОНАНС

НОВИЙ ДИРЕКТОР СБК

До нашої редакції надійшла скарга молоді села Софіївки Компаніївського району, в якій говорилося про крайню незадовільний стан культмасової роботи в сільському Будинку культури. Копію листа ми направили завідувачу відділом культури виконавчого комітету районної Ради народних депутатів І. О. Великороду. Днями «Молодий комунар» отримав від нього відповідь.

У ній зазначається, що факти, наведені в колективному листі, підтвердились. Більше того, ще в березні на засіданні ради відділу культури було заслухано питання «Про роботу Софіївського СБК». Тут же підкреслювалось, що директор цього сільського культурного закладу Л. М. Зінов'єв безвідповідально ставився до своїх обов'язків. Нерідко на роботу з'являвся в нетверезому стані.

З 3 квітня по 5 червня минулого року «ніякого зрушення в роботі Софіївського СБК не відбулося. Тому т. Зінов'єва з посади директора звільнено. На його місце призначено активісту місцевої комсомольської організації, учаснику художньої самодіяльності Людмилу Кравченко».

Як говориться в листі І. Великорода, в Софіївському СБК похвалася культмасова робота, почали гурти художньої самодіяльності.

СЛУЖБА СЕРВІСУ:
РОЗМОВА В ПЕРУКАРНІ:

У КНИЗІ відгуків перукарні № 33, що при кіровоградському готелі «Київ», чимало добрих слів сказано відвідувачами на адресу майстрині чолсвічного салону Тетяни Дубовик. За плечима у молодій жінки — дворічне навчання (після закінчення його одержала свідоцтво з відзнакою), чотирирічна практика...

КОР.: — Коли спостерігаєш за вашими вправними руками, приязною усмішкою, то здається, що ви не відчуваєте ніяких ускладнень у роботі.

На знімку: Т. Дубовик за роботою. Фото Ю. КРУПЧЕНКА.

НЕ ПРОСТО СТВОРИТИ НАСТРІЙ

Т. ДУБОВИК: Це не перший погляд. Сьогодні не так уже й просто задовольнити зрослі запити трудящих. Адже в тоалістів шануються люди з культурними манерами, що мають елегантний вигляд. А цей вигляд створюють і красивий одяг, і акуратність, і модна зачіска. Та до вської моди потрібен розумний підхід. Наприклад, коли я допомагаю клієнтам у виборі зачіски, то керуюсь тим, щоб її форма гармонувала з обличчям і одягом замовника, відповідала роду його занять.

Зрозуміло, є й загальні

напрями модельного підстригання чоловіків. Недавно зайшла в побут нова зачіска — «Олімпійська». Волосся носить дещо подовжене, з напругою до комірка піджака, вуха напіввідкриті. Та новий напрям указує не спортивні (гігієнічні) стрижки з коротшим волоссям, що диктується окремими змінами в моделюванні чоловічого одягу.

КОР.: Як я розумію, вам потрібно не випускати з поля зору всіх новинок, їти в ногу з часом.

Т. ДУБОВИК: Саме цього вчать мене мої колишні наставники Т. П. Любел-

ко і В. В. Штери. У них я запозичила немало професійних секретів, як-от: тонке гоління, укладання феном жіночих зачісок, уміння користуватись парфюмерними й косметичними засобами. Користуючись порадами досвідчених перукарів, сама не забуваю переглядати свіжі журнали «Краса і мода», «Служба б'юта», «Роботниця», польський «Кабета». Це допомагає мені в роботі.

КОР.: Як риси притаманні передовому майстрові служби сервісу?

Т. ДУБОВИК: Моя перша заповідь, як і моїх колег, — створювати добрий настрій людям. А найкращою оцінкою нашої роботи вважається широке коло клієнтів. Витончений художній смак, віртуозність, навіть тепла усмішка — чи не найголовніші риси харизматичного спеціаліста високої кваліфікації.

Інтер'ю взяв позаштатний кореспондент «Молодого комунара» **Д. ТАНСЬКИЙ.**

РЕПЛІКА

Тече річка невеличка...

У газеті «Труд» за 11 грудня цього року надруковано замітку «Звичайне чудо — вода». Після повідомлення, що ООН оголосила десятиріччя питного водогосподарства, а ній пишеться: «Серед існуючих проблем людства проблема води стоїть на першому місці».

Читач може спитати, чому це автор ударився в панику? Адже ця замітка багата хто читав.

Згоден. Та ось на вулиці Ціолковського (Новомиколаївка) бувають не всі. А жаль. Тут є можливість поочіно побачити бетгосподарне ставлення до води.

На вказаній вулиці вже скільки днів і тижнів функціонує ніким не запланований водопровід. Тече вода ідеально і вночі, без перебоїв і зниження тиску. Тече... з-під землі в невідомому напрямі. Цьому передувало таке: подібна «річка невеличка» мало не рік текла зовсім поруч — по вулиці Сенастановської. Після втручання «Кіровоградської правди» той витік закрили. А про фонтан на вулиці Ціолковського вказує не було, то павіщо морочити собі голову тому, хто відає водопроводом?

Цитована вище замітка закінчується так: «Вода — чудо природи, і вона вимагає бережного до себе ставлення. На жаль, це не всі розуміють».

А жаль.

А. КУМАНСЬКИЙ.

м. Кіровоград

В ИКЛАДАЧ фізичного виховання Кіровоградського кооперативного технікуму Л. М. Притюпа так і сказала своїм колегам В. А. Карпову та М. Г. Пономарьові:

— Зрушень надалі ми не матимемо, якщо кожен із наших учнів не переконається сповна, що фізичною підготовкою він займається не заради оцінки в журналі успішності.

Це усвідомлюють десяти їхніх вихованців, кращих спортсменів колективу фізкультури. Це ті 244 значківці ГПО, 387 розрядників, що підготовлені протягом року. Мариса Сай, скажімо, з усіх видів віддає перевагу велосипедному спорту. І після напружених тренувань вона стала чемпіонкою Центральної ради «Колоса». А Юрій Мартинюк, склавши нормативи комплексу ГПО, продовжував самовдосконалення, постійно відвідував стрілецький тир, плавальний басейн, кидав на стадіоні гранату, стрибав, підтягувався на перекладині. Щодня — дозання кросових дистанцій. І коли фінішував турнір з багатоборства ГПО, Юрія вітали всі його суперники — є чемпіонський титул технікуму! Набрано 102 очка, отже — виконано норматив першого розряду.

А серед дівчат на цих змаганнях була першою Наталя Павлова, вона теж стала першорозрядницею з багатоборства. І у баскетболістки Галини Бондаренко та волейболістки Надії Зозулі значок такого ж гарту.

Закінчилася спартакіада технікуму, що проводилася з десяти видів спорту. Час гіднувати її підсумки, час нагороджувати чемпіонів і рекордсменів.

— Де, коли?
— На вечорі спортивної глави, — запропонував В. А. Карпов.

НАЗВАЛИ цей тематичний вечір «Гори, вогонь олімпійський!» Бо розмова мала бути не тільки про спортивні справи у своєму колективі фізкультури, а й про розвиток олімпійських видів спорту в усій країні, про Олімпіаду-80.

Запросили на вечір вете-

Вогонь,

який палатиме

ВІЗЬМИ ПРИКЛАД З ОЛІМПІЙЦІВ

ЗАВЖДИ

ренів спорту, провідних спортсменів області, які тренуються в секціях «Колоса». Гарно оформили зал, вивісивши тут прапори свого спортивного товариства, плакати, емблеми.

Після того як ведучі задали про здобутки радянських олімпійців на цього-річних Іграх, слово взяв учасник Великої Вітчизняної війни С. А. Шинкаревський. Він не хвалився своїми спортивними досягненнями юнацьких років, не розповідав про свої подвиги на фронтових плацдармах, він говорив про значення фізкультури в житті людини:

— Якби не загартував себе змолоду, не знаю, чи вижив би тоді. Часом цілу добу необхідно було йти, бігти, повзти і нести на собі «реліквії» війни. Слабкі не витримували... Отож і грошу вас, своїх онуків: не лінуйтеся тренувати серце і волю. Забудете, що вам треба мати міцні руки, — нашкодите не тільки собі. Адже перед вами довга дорога життя і велика робота...

Підвелася з-за столу невисока на зріст тендітна дівчина — майстер спорту зі стенової стрільби Маргарита Заєць, яка нішійного року стала призеркою чемпіонату республіки:

— Щоб домогтись успіху на тенді, треба мати не тільки гострий зір. У руках рушниця вагою до п'яти кілограмів. Постріл — удар у плече довінює натиском пудової гири. Тож крім вправності ще й силу треба мати. І тому я за ГПО, передусім за комплекс.

Усі з нетерпінням чекали, що скаже ще один гість майбутніх кооператорів — майстер спорту міжнародного класу з класичної бо-

ротьби Олександр Ушаков. А він, цей красивий вельетень, теж небагатослівний:

— Став чемпіоном Європи серед молоді, нещодавно перебороз найсильнішого атлета Італії і привіз додому два кубки. Кілька

днів тому здобув срібну нагороду на чемпіонаті України. Тренуюся щодня. І вчуся в педінституті на факультеті фізичного виховання.

Хтось із дівчат, котрі си-

Зима кличе на лижню любовителів спорту. Для них на львівській експериментальній фабриці «Динамо» буде випущено до кінця року додатково 3200 пар лиж. І початківцям, і досвідченим спортсменам прийдеться до впровадження спортивно-бігові лижі «Стріла» — удосконаленої конструкції. Для тренувань і змагань призначено гоночні лижі «Старт». А тим, хто тільки збирається подружитися з сніговими грасами, стануть у пригоді підліткові лижі «Спорт» і дитячі «Супутник».

На знімку: комплектування лиж.

Фото Б. КРИШТУЛА.

діли за крайнім столиком, сказав:

— А у нас є такі, що не можуть дочекатися, коли закінчатся ті дев'ять години заняття з фізичної підготовки, а деякі хлопці не можуть підтягнутися два рази на перекладині.

Олександр тільки усміхнувся, дивуючись.

— У мене зовсім інше, — сказав. — Дев'яносто хвилин на один сеанс чергового тренування для мене багато. Ми за одну двадцятип'ятихвилинку так викручуємо себе, що вже, здається, й кроку не можна ступити. Така робота доріанос роботи, потрібній для того, щоб винести з платформи шістнадцять тонн вантажу.

Ось як треба працювати, щоб вийти на світову арену!

І всі по-доброму заздріли Ушакову. І чемпіонів області з багатоборства ГПО Олександр Глущенку, який теж радив учням ставитись до фізкультури, як до дисципліни, провідної в навчальній програмі. Заздрять вони й своїй наставниці Л. М. Притюпі, котра ще в сорокові рски виступала на республіканських змаганнях, котра й донині бадьора, завазята. Бо здобула високий фізичний гарт змолоду.

Ось і вона виступає перед своїми вихованцями і гостями, згадає рядки з проекту ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії, де йдеться про дальший розвиток фізкультури і спорту. Вона висловлює впевненість, що в їхньому колективі знову будуть свої чемпіони і рекордсмени, першорозрядники, а то й майстри спорту, якщо кожен візьме приклад з олімпійців.

А потім вручали кращим спортсменам технікуму грамоти, дипломи. Самодільні митці дарували їм гітси.

Знову була ділова розмова. І був звичайний вечір відпочинку. Призер обласного турніру сільських шахістів М. З. Комісаров давав сеанс одночасної гри на кількох дошках.

К. КОЛІСНИК, завідувач оргвідділом обласної ради товариства «Колос».

ЗАРУБІЖНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

КОРИДА В НОВОМУ СВІТІ

Бій биків — улюблена розвага іспанців. Але й по дорученню бік Атлантичного океану, в країнах Латинської Америки, кориди викликає не менший ентузіазм, який може порівнятися, мабуть, лише з футбольною гарячкою.

Завезли кориду в Новий світ іспанські конкістадори. Хвилююче видовище відразу ж захопило суворі серця і душі індіанців. Подалася кориди в Мексиці. 1521 року закуті у броню заголи завоювальники під проводом Ернана Кортеса захопили останню твердиню колись могутньої імперії ацтеків — останню державу міста Теночтитлан. На його місці Кортес заснував столицю свого королівства Нова Іспанія — Мехіко. Через рік кузен короля Апенко вписав з Іспанії першу партію биків, поклавши тим самим початок скотарству в Мексиці і кориди в Латинській Америці. Перший бій биків у Новому світі відбувся 24 червня 1526 року в Мехіко на честь святкування п'ятої річниці падіння Теночтитлана.

1566 року бій биків улаштувалися повсюдно майже в кожному місті. Тоді вони проходили на міських площах або публичних, обгороджених навісидку. Першу арену для кориди було збудовано 1793 року в центрі Мехіко, там, де тепер височить білокам'яний ансамбль музею Ермитаж Арте.

(НОТІМКС—АПН).

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

ДЕРЖАВНА 3-ПРОЦЕНТНА ВНУТРІШНЯ ВИГРАШНА ПОЗИКА 1966 РОКУ — НАДІЙНА І ВИГІДНА ФОРМА ЗБЕРІГАННЯ ГРОШОВИХ ЗАОЩАДЖЕНЬ НАСЕЛЕННЯ.

По облігаціях 3-процентної позики можна виграти від 40 до 5000 крб.

Черговий тираж 3-процентної позики відбудеться 30 грудня ц. р. в Москві.

За цією позикою щороку проводиться 8 тиражів вигравів.

Облігації вільно продаються й купуються всіма ощадними касами.

Купуйте облігації Державної 3-процентної внутрішньої вигравної позики!

БЕРІТЬ УЧАСТЬ У ТИРАЖАХ!

Управління Держтрудощадкас області.
Зам. 429

Кіровоградська станція технічного обслуговування № 2

НАДАЄ ПОЗА ЧЕРГОЮ ТАКІ ПОСЛУГИ:

діагностика систем автомобілів усіх марок;
антикорозійне покриття днища й схованих порожнин автомобілів усіх марок;
рихтувальні й фарбувальні роботи по усуненню аварійних пошкоджень.

Адреса станції: Кіровоград, Аджамський залізничний переїзд.

Зам. 427.

Кіровоградське автотранспортне підприємство 10021 (автобусний парк)

ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ

водіїв усіх класів категорії «Д» для роботи на міських та міжміських маршрутах, автоелектриків, газоелектрозварників, слюсарів по ремонту паливної апаратури, шиномонтажників, прибиральниць виробничих приміщень, автомеханіків, кочегарів, слюсарів нестандартного устаткування, контролерів пасажирського транспорту.

Одинокі забезпечуються гуртожитком. Усі робітники користуються правом безплатного проїзду на міських та приміських маршрутах.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Аерофлотська, 15. Відділ кадрів.

Адміністрація.

Зам. 426.

Новорічний стіл допоможуть вам накрити досвідчені кулінари та кондитери підприємств громадського харчування.
До послуг господарок — магазини та відділи кулінарії споживчої кооперації.

Кіровоградська обласна організація Укоопторгснклама.
Зам. 430.

ДО ВІДОМА НАСЕЛЕННЯ ОБЛАСТІ!

З 1 січня 1981 року вводится новий єдиний порядок продажу палива населенню Української РСР.

Для своєчасного одержання документів на придбання палива всім, хто одержував його на паливних складах «Облпаліва».

НЕОБХІДНО ДО 1 СІЧНЯ 1981 РОКУ

з'явитися в сім'яні, жєки, домоуправління, квартирантські комітети для запису в списки й одержання прикріплювальних талонів.

Сім'ям, у складі яких є робітники, що одержують паливо по коздовиморам, прикріплювальні талони не видаватимуться.

ВІДПУСК ПАЛИВА ЗА ПАЛІВНИМИ КНИЖКАМИ З 1 СІЧНЯ 1981 РОКУ ПРИПІНЯЄТЬСЯ.

Адміністрація «Облпаліва».

Зам. 433.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 02744. Обсяг 0,5 друк. арн.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ єйськово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Зам. № 649.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кіровоград, вул. Грінки, 2.

Тираж 54000.